

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1 dekretu prezydenckiego 90/2003, który zmienił art. 2 ust. 1 dekretu prezydenckiego 4/1995, zgodnie z którym kandydaci cywilni do szkół dla urzędników i funkcjonariuszy policji akademii policyjnej muszą, obok innych warunków, „posiadać wzrost (mężczyźni i kobiety) co najmniej 1 metr i 70 centymetrów”, jest zgodny z przepisami dyrektyw 76/207/EWG⁽¹⁾, 2002/73/WE⁽²⁾ i 2006/54/WE⁽³⁾, które zakazują wszelkiej pośredniej dyskryminacji ze względu na płeć w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego i warunków pracy w sektorze publicznym (chyba że takie faktycznie zróżnicowane traktowanie jest spowodowane czynnikami obiektywnie uzasadnionymi i niezwiązanymi z jakąkolwiek dyskryminacją ze względu na płeć oraz nie wykracza ponad to, co jest właściwe i niezbędne dla osiągnięcia celu realizowanego za pomocą danego środka)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 76/207/EWG w sprawie wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, (Dz.U. 1976, L 39, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. 2002, L 269, s. 15).

⁽³⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugalia) w dniu 27 lipca 2016 r. – David Fernando Leal da Fonseca/Varzim Sol - Turismo, Jogo e Animação, SA

(Sprawa C-415/16)

(2016/C 392/09)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: David Fernando Leal da Fonseca

Strona pozwana: Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 5 dyrektyw 93/104/WE⁽¹⁾ i 2003/88/WE⁽²⁾ oraz art. 31 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej w przypadku osób zatrudnionych w systemie zmianowym, w ramach którego ich okres wypoczynku też wypada na zmiany, pracujących w zakładach otwartych przez wszystkie dni tygodnia, ale niedziałających całą dobę, przysługujący pracownikowi obowiązkowy dzień wolny od pracy musi być przyznawany w okresie siedmiu dni, czyli co najmniej siódmego dnia następującego po sześciu kolejnych dniach roboczych?
- 2) Czy wykładnia, zgodnie z którą w przypadku tych pracowników pracodawca ma swobodę wyboru w odniesieniu do poszczególnych tygodni tych ich dni, na które mają wypadać przysługujące temu pracownikowi dni wolne, efektem czego pracownik ten może zostać zobowiązany do pracowania przez dziesięć kolejnych dni nie nabywając przy tym uprawnienia do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, jest zgodna z tymi dyrektywami i zawartymi w nimi przepisami?
- 3) Czy wykładnia, zgodnie z którą okres nieprzerwanego czasu przerwy w pracy w ilości 24 godzin może wypaść w dowolnym momencie danego okresu siedmiu dni kalendarzowych, a następny taki nieprzerwany czas przerwy w pracy w ilości 24 godzin (do którego dolicza się 11 godzin odpoczynku dziennego) może wypaść w dowolnym momencie okresu kolejnych siedmiu dni kalendarzowych, jest zgodna z tymi dyrektywami i zawartymi w nimi przepisami?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 1993 L 307, s. 18)

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003 L 299, s. 9)